

Torsdag 25. November Pressekonferansen gikk som en "drøm" ...

Så var vi der da. Endelig. Petter, Vidar, Erik og John Erik.

Etter mange måneders venting var dagen kommet da Rally Telemark skulle offentliggjøres på Brattrein Hotell på Notodden.

I salen satt Hans Christian og Stig som våre "utskremte" medarbeidere og observatører. Sammen med vårt eget "panel" var også Øystein fra NAF Notodden og Notoddens ordfører Lise Wik. Hun kan ikke få fullrost måten hun har fått prosjektet presentert på og ønsker oss mer enn hjertelig velkommen med vårt arrangement. Salen var vel ikke "fylt til randen" men et 30

talls inviterte besøkende fikk en svært god gjennomgang av ordstyrer Holum.

Innledningsvis fikk de historien bak rally basert på Eriks drømmer etter mange fiske-turer i området.

Grunneiere var tilstede, entreprenøren var tilstede, flere lokalaviser var tilstede, Notodden Fotoklubb var tilstede, Notodden sentrumsforening var tilstede. Vi følte vel at vi fikk dekket et bredt spekter av viktige samarbeidspartnere. I etterkant har omtalen i lokalavisene vært formidabel. Flere helsider

i 4-farger og et godt samarbeid med de to største lokalavisene har startet og kommet godt i gang.

At Bernt Kollevold hadde med seg rekvisitter og sin egen løpsbil var jo med og gjorde det hele fullendt og vi sender en stor takk til Bernt for hjelpen.

Spørsmålene fra salen var ikke så mange men likevel av vesentlig betydning.

Hvor skal egentlig prøvene gå? Journalisten fra Telen var svært nyskjerrig. Vidar og Petter forklarte på en profesjonell måte at dette måtte vente. De fikk riktignok vite prøvenes lengde og at serviceplassen blir sentralt ved Notodden sentrum. Ferdig med det. Da spørsmål om hvordan vi ville ivareta miljøhensyn hadde naturligvis Vidar forberedt seg godt på dette og viste en 10 minutters PP som bekreftet at dette har vi forberedt.

Kort og godt gikk vel dette som en drøm. I hvert fall for 4 glade amatører. To av de med rutete bukser. . . .

Da Knoll og Tott møtte verdensmester'n

Da vi våknet om morgenen denne fantastiske septembefredagen og tippet utover den engelske kanal var livet verdt å leve. Nå gledet vi oss bare til egg og bacon nede i spisesalen. Der satt de på rekke og rad med sine tidsriktige kjøredresser. Logoene på ryggen bar preg av historie og var lekkert brodert. Jaguar, Bugatti, MG, Alfa Romeo, for å nevne noen. På bordet ved siden av oss satt en glad nederlandsk gjeng. De hadde lovet oss transport opp til vårt endelige reisemål. Goodwood Revival. Det er nemlig slik at hvis man har en bil eldre enn 1966 modell kan du bestille parkeringsplass og slippe masse unødig trafikk på motorveien. Det passet oss glimrende. At sjåføren vår stilte i tidsriktig sjåføruniform hadde vi heller ingen ting i mot. Vi satt oss inn i en 1962 modell Peugeot 404 og ferden noen mil nordover foregikk på typiske engelske småveier.

Da vi svingte inn på den store gressplen og så at vi var tildelt parkeringsplass ved siden av en tofarget Alvis fra 1933, var livet nok en gang verdt å leve. Og det var ikke bare den.

Der stod de på rekke og rad. En gammel Lagonda med utbygde skjermer hadde vi aldri sett. En Hispano Suiza med mer messing enn et godt tysk kirkeorgel. Slik lik hadde vi bare sett på bilder. Så var det lyden da.

På vei opp til hovedporten hørte vi noe vi bare hadde drømt om. Gjennom folkemassen skimtet vi noe lyseblått. Det var nok en Bugatti fra det tidlige 30-tallet. Opp på resultattavlen kom det fortløpende tider og det var fort gjort å regne ut at gjennomsnittshastigheten for vinneren i denne klassen var 156 km. Er ikke det ganske godt gjort når du sitter

åpent med et tretratt større enn en kjerrehjul?

I tre dager ruslet vi rundt i dessertlukt eller Castrol R oilje om du vil. Depotbesøkende var oppsiktsvekkende hyggelige. Kameraene gikk varme og vi måtte vel 4 eller 5 ganger innom kiosken som solgte batterier. Med våre nye bukser ble jo også vi ettertraktede fotomotiver. Stemningen fra dette arrangementet er svært vanskelig å beskrive.

Nyt bildene hvis du har sans for historie og kultur. Det er jo lov å drømme men ikke drøm deg helt bort hvis du ikke har mange millioner i banken. Vi var en tur innom Bonhams og tippet litt på auksjonsobjektene. En 66 Cortina Lotus Ex Jim Clart hadde en utropspris på 130.000 pund. En 35 mod. ERA ventet de vel å få rundt 200.000 pund for. Men her gjenstod litt småarbeid. Blant annet manglet motor...

Prisene på motorsykler var også ganske morsomme. En lekker 49-mod. Matchless skulle gå for rundt 40.000 pund. Kanskje ikke så mye når man leste sykkelens historie. For øvrig fikk vi gleden av å møte den gamle storkjørerer Malcolm Clark og hans 54 modell Matchless G45. Maken til vakkert smykke hadde aldri Hr. Tandberg sett. Og da mener han sykkelens... Malcolm forklarte at han hadde brukt 3 år på å restaurere sykkel til en pris av 60.000 pund. Han var derfor svært skuffet etter at han måtte bryte etter lørdagens kvalifisering. Og det forstår vi.

Høydepunktet på turen var likevel når Hr. Tandberg fikk noen få ord med tidligere verdensmester Wayne Gardner. Australieren likte både jakke og pinsen Erik hadde. Ikke så rart når man tenker tilbake til 1987 da han ble verdensmester med Honda sponsret av Rothmans.

Gamle "racebiler" er også vakre...

Malcolm Clark med sin 1954 modell Matchless G45. Nærmere et smykke får du ikke en motorsykel...

Knoll og Tott på Englandstur. Legg merke til skiltet til høyre...

En glad John Haugland etter 10. plassen på Goodwood.

Verdensmester fra 1987 Wayne Gardner. Han likte både jakka og pinsen Erik hadde. Han ble jo verdensmester for Honda med Rothmans som sponsor.

John Haugland her på 3. Plass med sin 1959 Tatra T603. Endte til slutt på en 10. Plass

Morsomt med LeMans start...

Et lite kartleserportrett

Tom André Haldammen debuterte i motorsporten i 1998 med bilcross. Etter noen års erfaring hadde han et ønske om å lese noter i rally.

Det ble notekurs i Elverum, og deretter jakten på en fører som ville ha ham med seg på skogen.

Debuten som kartleser ble Rally Hedmarken i 2005 hvor han satt på med Thomas Westeng. Deretter ble det noen løp i 2006 med bl.a. Roar Knutsen i en Subaru Impreza STi.

Målet for 2007 var å få hyppigere og mer erfaring for å bli en bedre kartleser. Sesongen ble kjørt sammen med Glenn Larsen i hans Peugeot 306. Glenn er tidligere kartleser og viste seg å bli en fin samarbeidspartner for den målsettingen. Her fikk han også lest for Glenn i Rally Bohemia/Tsjekkia som skulle vise seg å bli en god erfaring å ta med seg videre.

I 2008 ønsket Tom André å ta steget videre og det åpnet seg en mulighet for å kjøre med Trond Svenkerud. Samarbeidet fungerte utmerket fra første telefonsamtale og de klarte å ta hjem NM-gull dette året. Året etter tok de steget opp til firehjulstrekk og Subaru Cup. De hadde en fin vintersesong og endte til slutt på en 4. plass som de var godt fornøyd med.

I 2010 bestemte Trond seg for å ta ett hvileår og Tom André startet opp sesongen

med Vegard Gjellum. Guttene hadde en god tone, men etter de to første vinterløpene fikk Tom André tilbud om å være med Marius Aasen. Et tilbud han valgte å takke ja til. Samarbeidet er godt og Tom André synes det er veldig spennende å jobbe med et talent som Marius. De fikk en bra sesong sammen i 2010 med en vanvittig god progresjon med

bl.a. kjøring i Rally Bohemia. Dette gjør at de kan sette seg høye mål for 2011, som kommer til å bli en utrolig spennende sesong for denne duoen.

Født: 23.02. 1980

Bosted: Oslo

Sivil status: Samboer, 1 barn

Vi fortsetter serien: Våre damer

Rita Wold Taje.

Er født og oppvokst i Gjøvik, 42 år, trebarnsmor, og har vært gift med Morten i 21 år.

Jobber som miljøarbeider innen Gjøvik kommune i et bo-felleskap for foreldreløse flyktningbarn.

Min motorsporthistorie startet midt på 1980-tallet. Min daværende samboer kjørte bilcross og jeg hang med på lasset og ble kalt ”depotsjefen”, der jeg stort sett satt på min campingstol i depotet. Etter hvert ble jeg med i NMK Gjøvik og var ofte i funksjonærstaben når det ble arrangert bilcross og rallycross på Sigstadplassen og på Krabyskogen Motorsenter. Jobbet da mest i sekretariatet, men var også flaggvakt og ”vaffeldame”.

Men det var i september 1989 som jeg ble introdusert for rally. Min gode venn Kjell Reinli som bodde på Brumunddal, skulle være SS-sjef på ei etappe på det som da het Hamar-Sladden (Senere ble det Rally Hedmarken)

Jeg fikk utdelt ei stoppeklokke og en walkie-talkie, og instruksjer på hva jeg skulle gjøre. Jeg skjønte ingenting av tidtagersystemet, og det gikk faktisk flere år før jeg forsto hvordan det fungerte. Vi var, da som nå, en vennegjeng som hjalp til på rallies og baneløp i Hedmark og Oppland i årene 1989-1992. Da tok jeg en pause fra skogen fordi Maria og Erik ble født i -92 og -93.

Min søster, Anne Grethe, fortsatte i disse årene, og etter et Finnskogrally, kom hun hjem og fortalte om en gjeng med karer som hun hadde stått på post med. Hun skrøt av

disse folkene (John Erik Nilsen, Gustav Fredrik Huseby og Per Arnt Nilssen) og meldte seg inn i deres klubb, Naf Asker og Bærum jr. Utpå høsten i -96 ble jeg derfor med igjen ute på skogen, meldte meg inn i Naf A&B jr, og i 1997 var jeg postmester første gang, etter å ha vært funksjonær på 11 løp gjennom året. Siden da har jeg vært

postmester 5 ganger. Og har vært gjest på klubbens julebord hvert år siden 1996.

Det ga meg mye å være med denne gjengen ut på løp. Etter hvert ble Morten med, og da måtte unga også bli med. Vår yngste datter, Julie, var 3 uker første gang hun var med på post.

Vi har jo også vært heldige å få være TK-mannskap på Rally Norway på de tre løpene som er blitt arrangert.

Vår iver til å oppleve forskjellige rallyløp, har også ført oss til Swedish Rally, hvor vi har vært sperrevakter, TK-mannskap og medhjelpere på serviceplassen i Hagfors.

I 2005 kjørte Anne Grethe og jeg Greta Molanders Æresløp for første gang. Det er et rebus/challengeløp med bare kvinnelige sjåførere. Løpet går fra Hamar til Sunne i Sverige, og retur til Kongsvinger dagen etter. Vi plan legger å kjøre dette løpet i år også, den 21-22.august.

Vi håper på at vi kan få reist til Wales på ”studietur” også snart.

I disse årene som funksjonær for Naf Motorsport Asker og Bærum har vi kost oss på mange fine turer, truffet mange hyggelige folk og følt oss i varetatt. Alt er i orden fra klubbens side når vi er på post. Hans Christian har alltid kontroll, og sender oss alle beskjeder vi trenger.

Er veldig glad for, og stolt av, å være medlem i Norges beste Motorklubb.

*Med hilsen
Rita Wold Taje*

Anne Grethe W. Johnsen

I «rallykofferten» min ligger beviset på mitt første rally som funksjonær.. Snøfreser'n 1991.

Det er vel ingen som tror meg hvis jeg sier at det var meget motvillig! Jeg kunne ikke skjønne hva som var så morsomt og stå i snøhaugen, i kanskje mange minusgrader, for at noen gærninger med sære interesser skulle grisekjøre på skogen...

Men altså, av såkalte gode venner ble jeg overtalt til å stå på TK inn laangt utafor folkeskikken ved Elverum...

Til min store forundring var det ikke så gæli, så jeg var adskillig lettere og overtale når Rally Hedmarken skulle bemannes...

På Snøfreser'n 94 kom jeg over et Jr.nytt hvor de skulle ha flere funksjonærer til Finnskog rally.

Jeg ringte til Hans Christian og spurte om vi kunne være med.. Ikke noe problem det, og vi møtte opp utafor Kongsvinger med

Maria Taje

Jeg er født og oppvokst i Gjøvik, er 18 år(endelig), går fortsatt på skole og er eldste datteren til Rita og Morten Taje.

Jeg har bare en deltidsjobb siden jeg fortsatt går på skole. Nå går jeg siste året innen hudpleie på Gjøvik videregående skole.

Jeg kan ikke riktig huske når mamma og pappa først dro meg med på rally. Jeg var ikke mange åra da jeg viste mer interesse for at barbie-dukkene mine skulle kjøre bil. Og helst de kule småbilene lillebroren min lekte med. Selvfølgelig var det ikke plass til dokkene inne i bilene, og Erik ble ikke akkurat så glad for at søsteren hans brukte bilene hans sammen med jenteleker! Og det var vel fra det tidspunktet mamma kjøpte en stor barbie-bil i hvitt og rosa for å slippe bråk.

Når jeg begynte å nærme meg alderen 11 og opp til 13år, så var det ikke lenger så veldig gromt med rally. Jeg ville heller være hjemme, jeg ble med likevel. Da mamma og pappa fortsatte å dra meg med, begynte jeg å forstå at de gjerne ville at jeg skulle være med, og se hvor morsomt det egentlig er. Det var også rundt den tiden jeg fant ut at det var en super kjekk mann som var med på det hele. Petter Solberg! Jeg har nok hatt en liten kjendis "crush" på han siden da.

Så da fortsatte jeg og være med, jeg fikk større ansvar og tante Anne Grethe og mamma lærte meg og trykke på FF-klokka og skrive ned tider på FF, og lærte meg og ta imot tider og skrive ned tider på mål. Endelig i 2005 var jeg klar til og melde meg inn i Naf Asker og Bærum jr. og begynte for fullt og jobbe som funksjonær på rally. Den største opplevelsene som jeg har hatt, var når Per Arnt fulgte meg ut på et jorde på rally Larvik med en stol, penn og papir, og skulle notere ned alle numrene på bilene. Jeg veit ikke om det var fordi jeg trengtes eller om han bare måtte finne noe og gjøre for meg. Jeg satt hvertfall der hele dagen helt alene med et stort smil om munnen. ENDELIG! Noe som jeg kunne gjøre helt alene.

Siden da har jeg vært med på mange merkede og umerkede løp, vunnet 4 postmesterskap og fått en 3.plass. Dette året vil jeg satse på å vinne mitt 5. postmesterskap.

I disse årene har jeg også vært med på alle Rally Norway -løpene, og 4 stk Swedish rally . På disse løpene har jeg mest jobbet som sperrevakt på etapper og på servicene i Hagfors og

blandede følelser. Det var jo litt skummelt syns vi, enkle jinter fra «landet», skulle møte verdensvante «rikinger» fra Bærum...

De var ikke så farlige, faktisk, for vi ble tatt i mot med åpne armer. Svein E. Hansen var bortom et par ganger for og sjekke protokollen vår, og han var meget fornøyd med resultatet. Etter det løpet ble vi medlemmer av NAF A & B jr. Det har blitt «noen» løp til på disse årene som jeg har vært medlem i klubben, 11 x funksjonærmester, og noen 2. og 3. plasser...

Det har vært netter, spesielt de som begynner kl «midt på natta», en egentlig har lurt på hva en driver med.... Men kommer fram til det samme resultatet hver gang: Det er folka. Hadde det ikke vært en sånn flott gjeng som vi er sammen med hver gang, hadde ikke vi holdt ut med dette så lenge... Det skal bli gøy med «eget» Rally igjen neste år, ellers ville det vært veldig gøy med en «studietur» til

på Sunne.

Siden 2005 har jeg vært med tante Anne Grethe og mamma på Greta Molanders Æresløp. Og hvert år har vært veldig morsomt. Kjøre gammel volvo, kle seg ut i 70-talls klær og sove i hytter, og grille på kvelden. Turen vi kjører, er fra Hamar og til Sunne i Sverige, og tilbake til Kongsvinger dagen etter. Det som er det beste med hele løpet er at det er et kvinneløp, og ingen menn får lov til og kjøre bilene.

Tante Anne Grethe og jeg prøvde oss også på noen challengeløp, men det gikk fort i glemmeboken. Fordi vi ikke hadde tid, og denne kartleseren ble syk og måtte begynne å følge med på veien i stede for i bunnen av en pose. Heldigvis klarte vi oss bra de gangene vi kjørte, og så tilbake på det som en fin opplevelse.

Det er fortsatt et ønske fra min side og kunne jobbe med til og bli en kartleser. Som Vidar Holum sa i sin lille middagstale når vi var på rally Sørland, skulle han ønske at det var flere kvinner innen denne sporten. Jeg håper at det ønsket blir oppfylt

Gjennom disse årene i denne herlige klubben, kan jeg virkelig si at interessen har vokst og fortsatt vokser. Jeg føler meg så heldig for å være med i så fin klubb, omringet med utrolig herlige mennesker!

Talas!!

Maria Taje

Spania eller Portugal, Italia hadde vel også gått bra... Eller hur??

Rallyhilsen
Anne Grethe.

Fra Mads etter Solberg Extreme Motorshow

Aller først beklager vi at utsendelsen kommer sent. Årsaken er at vi har hatt problemer med å få tak i de rette bildene. De er her nå, og selv om nyhetens interesse er borte, showet har hatt bred dekning i media, vil vi allikevel distribuere Mads og teamets tanker og følelser til samarbeidspartnere, sponsorer og andre supportere; bedre sent enn aldri.

Showet samlet for andre år på rad fullt hus, det var mange spektakulære moments, og både publikum og utøvere hadde åpenbart en veldig god opplevelse. Vi håper showet er kommet for å bli.

Mads valgte, som vanlig, den gamle S12'ern fra 2006 framfor den nye S14 fra 2008. Men også S14 ble benyttet i showet av flere forskjellige førere, så Adapta med sponsorer var godt representert og synlig gjennom begge dager.

"Jeg synes dette er en utrolig morsom avslutning på sesongen," forteller Mads, "med mye show, tette fighter og 15000 tilskuere. Jeg håper virkelig at dette fortsetter og blir tradisjon."

Mads startet i den nest høyeste divisjonen, "WRC klassen", men klasset seg opp i "Golden Leauge" gjennom kvalifisering; heatseier mot Andreas Mikkelsen og dagens beste tid blant rallybilene.

"Showet er viktigst, å gi publikum valuta for pengene er viktigere enn plasseringen. Men når vi først står på startstrekken er det selvsagt også et stooort poeng å slå parkonkurrenten," fortsetter Mads. "Sånn sett fikk jeg virkelig uttelling gjennom helgen, for jeg vant alle dueller jeg startet i, og til slutt hele "Golden Leauge". Og jeg tror vel at med min kjørestil og den rå låten i "gamle-Subaruen" både sladder og bråker det nok til at publikum liker det. Jeg håper i hvert fall det. Det var helt "prikken over i'en" å slå Dani Sordo, i en ny Citroen C4, i finalen med en "gammel" Subaru, ingen grunn til å nekte for det.

Jeg synes dette var en veldig fin måte å avslutte Subaru-karrieren på. Jeg har hatt mange gode år med Subaru, selvsagt noen skuffelser også, det unngår man ikke i noen idrett, men definitivt mest av det gode. Det var en skikkelig kul følelse da jeg fikk med meg 15000 tilskuere på å klappe for Subaru etter finaleseieren. Solberg Extreme Motorshow ble en verdig "good-bye-performance" for meg og Subaru".

Moss 30/11-10

Mads Østberg og Adapta Motorsport

Overlegen seier for Mads Østberg i Rally Sørland

De siste tre års norgesmester, Mads og Jonas, tok sin andre strake NM-seier for året da han vant Rally Sørland i suveren stil med sin Subaru Impreza WRC.

Til tross for suveren seier og 30 viktige NM-poeng, klarte ikke Østberg å knappe inn mye på Anders og Veronicas. De hadde all mulig flaks på sin side mot slutten av løpet, og berget andreplassen i WRCKlassen. Dermed har han hele 44 poengs ledelse til Østberg når to av årets seks NM-runder gjenstår.

-Det har vært et perfekt løp for oss. Ingen problemer verken i går eller i dag. Vi har også testet ut en del innstillinger på bilen underveis, sa Mads Østberg som var over tre og

et halvt minutt foran Sveinung Bieltvedt fra NAF Øvre Østfold. Østberg og hans kartleser Jonas Andersson ledet løpet fra og med andre etappe fredag kveld. Senere denne måneden skal han kjøre viktige internasjonale løp.

- Vi skal kjøre South Swedish Rally om to uker og VM-løpet Rally Portugal siste helg i mai med samme bil som vi kjørte her, så slik sett var dette et viktig løp for oss, sier Østberg.

- Nei vi kjørte på en elg på femte farts-etappe, men ellers var det et problemfritt løp, og det er en god følelse å lede NM, sier Bieltvedt. Han tok over ledelsen i gruppe N fra Andreas Mikkelsen som hadde mye trøbbel på Sørlandet.

- Dette var ikke løpet vårt. I går hadde vi

feil dekk og i dag har det vært både girkasse-trøbbel og clutchproblemer. Til slutt måtte vi bryte, sier Mikkelsen.

Anders Grøndal, som leder NM for WRC-klassen endte helt nede på en 6. plass i Mandal. Han stilte til start med et lite brudd i ryggen, og i tillegg hadde han problemer med sin Subaru Impreza WRC. Men da hjemmefavoritt Svein Frustøl måtte bryte på løpets aller siste etappe, berget Grøndal andreplassen i WRC-klassen og viktige NM-poeng.

-Ut fra forutsetningene så var vel dette maksimalt av hva vi kunne håpe på. Jeg var forsiktig på grunn av ryggen, og dessuten kjørte vi to fartetapper uten bremses i dag. På de to siste etappene var alt i orden, og da var det morsomt å kjøre, sa Grøndal.

I klassen for de tohjulsdrivne bilene med motorer under 2000 ccm ble det ny seier til suveren Peder Økseter fra NAF Sør Østerdal. Han innkasserte sin 10. NM-seier på rad med sin Ford Fiesta, og tangerte dermed Henning Solbergs rekord. Økseter vant samtlige seks runder i sin klasse fjor, og har fortsatt i samme stil i årets fire første runder. Peter Rolfsen fra NMK Modum & Sigdal var den som kom nærmest i sin Ford Fiesta R2. Rolfsen ligger også på en 2. plass i NM-sammendraget i denne klassen.

Rally Sørland ble arrangert for 10. gang i moderne tid i år, av Kristiansand Automobil Klubb (KAK). Løpet hadde start og innkomst ved Mandal Amfi. Løpet inneholdt ni farts-etapper på til sammen 134 km. Tre etapper ble kjørt fredag og seks på lørdag. Løpets serviceplass er på Heddeland Industriområde i Marnadal, mens basen er på Mandal Rådhus.

Anders Grøndal skifter klubb i 2011

Vi er meget fornøyde med å få en slik både ung og merittert fører til vår klubb forteller en stolt Vidar Holum, fra NAF Motorsport Asker og Bærum.

Anders er en allsidig sjåfør som mestrer flere grener og ble i 2010 Norgesmester i Rally og Bakkeløp. I rally har han med seg Veronica Engan fra NAF Motorsport Asker og Bærum i kartleserstolen.

Det er dette teamet med Anders og Veronica vi har et komplett team i Subaru som satses på VM klassen PWRC i 2011, de skal det bli veldig spennende å følge internasjonalt i sesongene som kommer forteller Vidar Holum som har stor tro på at dette laget kan hevde seg godt.

Fra v. Vidar Holum fra NAF Motorsport Asker og Bærum overrekker nye klubbmerker til Anders Grøndal og hans raske Subaru i bakgrunnen.

**KARTLESER
KURS TIRSDAG 4.1.2011
KL. 18.00**
NAF KONTORET I SANDVIKA

Mer stoff og introduksjon til denne sporten finner du under Challenge :

<http://kz18954.blogspot.com/search/label/Challenge%20for%Dummies>
NAF Motorsport Asker og Bærum:<http://www.naf.no/NAF-lokalt/Motorsport-klubber/Alle-klubbene/NAF-Motorsport-Asker-og-Bærum/Challenge-lop/vinter-Challenge-2009>.

Ole Martin Karlsen

Jeg bestemte meg tidlig for at jeg skulle begynne med rally, var i mange år å så på, før jeg ble 16 år. For når du var fylt 16 så kunne man begynne å kjøre i ungdomsklassen som

Som Kartleser starta jeg med å ha med meg min far Jan-Willy Brattbakken, det gikk bra i starten men, etter hvert når jeg begynte å kjenne bilen, og kjørte det maksimale med

opp et bra tempo sammen med min Kartleser Rune, fikk masse mer erfaring av å kjøre en så ny bil, så en stor takk til min Onkel Jan Hagelund som ga meg denne muligheten.

Sponsorene mine har mye å si jeg har pr. i dag. Halvorsen Trafikk skole som min sponsor, han er en veldig god støttespiller for meg, jeg tok førekorte hos dem, veldig dyktige og seriøs trafikk skole. Mekonomen er en av mine sponsorer, veldig bra å ha dem. Valvoline leverer meg motorolje.

Familien min har stilt fult opp for meg og venner, og det er bra å ha med seg.

Tk inn på start, alltid litt spent før vi drar i gang.!

Nå som jeg har fylt 18 år har jeg starta å kjøre en Mitsubishi evo 6 i gruppe N (altså N4) det er gamle bilen til Jan Halvorsen, Bernt Kollevold og Henning Solberg har kjørt den. Jeg kjøpte den av Jan Halvorsen mens, jeg drev å tok førerkorte hos han, så fra han har jeg fått full oppfølging med rallysatsing. Så det var utrolig moro å ha en sånn bil stående før jeg hadde fått lappen.

Første hoppet EVO veldig gøy, bilen er sykt stabil i lufta, men jeg tørr ikke satse alt på hoppa enda, bilen går bra lett kjørt bil å kjøre.!

Så første løpe med bilen var på Aurskog-høland, hadde bare kjørt en liten sprint før det, og det funket veldig bra, nå har jeg med meg Dyre Erling Fredriksen som kartleser, og det funker veldig bra mellom oss, har det utrolig gøy.

Så tak til mine sponsorer, familie, venner, mekanikere for at jeg fikk muligheten til å kjøre en sånn bil, så følg med oss videre.

Teamet hygger i Trøgstad juni 2010 seg etter løpet, fra v foran Ole Martin Karlsen, v midt Onkel Jan Hagelund, v sist Morten Erik Abrahamsen, h først far Jan-willy Brattbakken, h sist Jan Halvorsen Kartleser min Dyre Erling Fredriksen var ikke til stedet under bildet.

Hilsen Ole Martin Karlsen.

er fra 16-18 år. Jeg bygget en Opel Corsa som første rallybil, greit å starte i det små, mens utgiftene var lave. Jeg kjørte vel i litt over et år med den bilen, fikk masse kjøre erfaring og lærte masse. Men bilen var ikke så veldig optimal med de andre bilene.

Dette var den første rallybilen jeg bygde, fikk god hjelp med den, det var utrolig gøy å kjøre denne bilen, var ikke det gromeste, men jeg kom i gang i vertfall. Dette var målgang på den ene lange prøva på Aurskog 2008 første løpet mitt, faderen var nok litt nervøs før start, hehe. !

bilen, så hvor fort det gikk, så ble det håpløst å ha han i høyre stolen, hehe. Mot slutten når jeg kjørte Opel så fikk jeg med meg Rune Bekkevoold som tidligere hadde sittet på med Bernard Kongsrud, så han var en erfaren og dyktig kartleser, det funka bedre å ha med han, som kom med bra innspill underveis.

Jeg kjørte jo i ungdomsklassen i 2 år, så mot slutten av de åra så gikk min Onkel Jan Hagelund til innkjøp av en Ford Fiesta ST, (altså en N3 bil) som jeg fikk lov til å disponere i de siste løpene i ungdomsklassen. Bilen var helt rå å kjøre, veldig lett kjørt og fin, fikk

THE DREAM TEAM

Marius Aasen, Philip Påverud, Jon Asaskogren, Alex Laan, Erik Taje, Anette Olsen, Per Martin Høye Stenseng. Foran Molly Pettit

Pitlane Anette i karten bytter med Per Martin, Petter Stenseng med ryggen til er pitmaster hjulpet av Alex Laan.

VÅRE AKTIVES NM-RESULTATER

Racing KLASSE 1 : GT (GT1, GT2, GT3, GT4) NM

4	Lars Faale	GT4	Sum poeng 384
9	Per Christian Wiencke	GT3	Sum poeng 309
38	Espen Løvstad	GT3	Sum poeng 96

Racing	KLASSE 3	GT3	NC
3	Per Christian Wiencke		Sum poeng 237
13	Espen Løvstad		Sum poeng 87

Racing	KLASSE 4	GT4	
1	Lars Faale		Sum poeng 300

RALLY KLASSE 1 (Førere med Gr.A og Gr.N-biler med 2-hjulstrekk uten overladning, maks.2000 ccm NM)

9	Marlene Engan	kl.3	Sum poeng 30
12	Petter Fausko	kl.6	Sum poeng 18
17	Jens Erik Eriksen	kl.3	Sum poeng 11

RALLY KLASSE 2 (Førere med Gr.N-biler som ikke inngår i Kl.1)

3	Bernt Kollevold		Sum poeng 110
4	Andreas Mikkelsen		Sum poeng 78
6	Marius Aasen		Sum poeng 42
13	Ole Martin Karlsen		Sum poeng 10
19	Hans Petter Ebbestad		Sum poeng 5

RALLY KLASSE 3 (Førere med Gruppe A-biler som ikke inngår i kl.1, inkl.WRC-biler/tillegg)

2	Mads Østberg		Sum poeng 114
6	Stian Hafsengen		Sum poeng 31

RALLY KLASSE 4 (Kartlesere/2.førere)

2	Jonas Andersson		Sum poeng 114
3	Veronica Engan		Sum poeng 106
20	Pål Iversen		Sum poeng 16
23	Anders Wangen		Sum poeng 14
38	Hans-Martin Hallberg		Sum poeng 5
38	Leif Arne Neset		Sum poeng 5

RALLY KLASSE 6 (Nasjonale klasser A+B-førere) NC

10	Jarle Lippert		Sum poeng 28
27	Terje Hakkim		Sum poeng 8
33	Frode Dahl		Sum poeng 3

RALLY KLASSE 7 (Nasjonale klasser C-førere)

16	Magne Fagerli		Sum poeng 30
50	Anders Wangen		Sum poeng 8
52	Bjarne Pedersen		Sum poeng 8
60	Espen Halvorsen		Sum poeng 2

RALLY KLASSE 8 (Volvo original)

3	Marius Haugerud		Sum poeng 98
28	Anders Hakkim		Sum poeng 13

BAKKELOP KLASSE 4 (rallybiler med 2-hjulstrekk) NM

3	Jarle Lippert		Sum poeng 123
14	Birger Gundersen		Sum poeng 16

CROSSKART (klasse 650 ccm)

12	Pål Iversen		Sum poeng 33
17	Marius Aasen		Sum poeng 23

SHORTCAR

33	Erik Heyerdahl		Sum 3
----	----------------	--	-------

AUTOSLALÅM (klasse 2: modifiserte standardbiler)

15	Stein Hardeng		Sum poeng 15
----	---------------	--	--------------

DRAGRACE (gruppe 2: ET racing)

37	Rune Løvhaug		Sum poeng 14
----	--------------	--	--------------

Velkommen tilbake

Vi ønsker også Rolf Ingar Schou velkommen tilbake til klubben, her fra i sommer med nydelig MK1 før start i Vestfoldspriinten.

VINTERCHALLENGE

Motorsport Asker og Bærum 8 januar starter 2011 sesongen for mange som kjører dette løpet som siste gjennomføring for Rallye Monte-Carlo Historique i månedskiftet januar-februar.

Far og sønn feirer 130 års dag med billøp i 2011 og det store målet er Rallye Monte-Carlo Historique som også feirer 100 år i 2011 så her står jubileumene i kø.

Far Ingar Engan 80 år og sønnen Kjetil Engan 50 år i 2011 starter jubileumssesongen med VinterChallenge 8 januar i Sandvika. Dette er to drevene herrer som begge har kjørt bilrace i mange år, både rally, grusbane og asfaltracing.

De skal bli spennende og følge disse herrene både i VinterChalleng og Rallye Monte-Carlo Historique i sesongen som kommer.

Far Ingar Engan 80 år og sønnen Kjetil Engan 50 år i 2011 starter jubileumssesongen med VinterChallenge 8 januar.

INDY 500 USA 2010

Endelig er dagen kommet og drømmen oppfylt vi er på vei inn til Indy 500 som gjester hos Roger Penske Tilh. Greg Molle mannen til min kusine fra Minneapolis hadde de rette kontaktene som ga oss en fantastisk opplevelse sammen med Helio Castroneves som forsøkte å vinne for 4 gang på rad, Ryan Briscoe og ... trivelige gutter fra Australia.

Men først måtte vi få akkrediteringen vår.

Men vi hadde ingen hvit voucher som stefaren til brasilianske fortalte at vi måtte ha, hmmm svette unødvendig, en telefon til PRsjefen hos Penske fortalte, ne vi skulle ikke stå i kø, vår konvolutt med alle Gold and Gasoline Ally passes lå i resepsjonen klar. Hospitality på 1 klasse, dette innkvartert som vi var på luksus kjeden til Hilton The Conrad i Indianapolis, og transportert av Presidential Limmoes, her manglet ingen ting, det skal jeg komme tilbake til.

Det er obligatorisk å kysse The Brickyard før start, så er her det bare å gå ned på kne.

Greg, Roger the Boss and Vidar, in the garage Pitcrew competition.

Vidar, Helio and Greg all in good spirit before the race. Helio var superkjendis i USA ikke minst etter at han vant "Skal vi danse USA"

Foto BY: Adriana Castroneves

DHer er det noe å lære Erik etter treningen fredag var det konsert med ZZ TOP på indrebane. (CDV= Chicks Dig Vidar, ble nytt INDY motto)

In Gasoline Ally on Friday tests.

On the Brickyard with the pacecar, yess this is real.

Vi fikk god kontakt med Ryan Briscoe fra Australia, hans far var også på besøk.

Vi hadde det til felles at vi hadde kjørt Escort MK2, så han og faren kjente til norsk rally pga Petter Solberg selvfølgelig.

Dere skulle vært her når de fyre dette med garasjedøra litt oppe!

The man to watch

Norske formel talenter er det få av men i USA traff jeg et stort talent nemlig Anders Krohn.

Anders kjører Star Mazda Championship for Anderson Racing, 2 trivelige norsk-amerikanske brødre som jeg også traff lørdagen under Indy 500.

Det var på en bane som heter O'Reillys uten for Indianapolis. Her var det samlet dragracebane og oval på samme sted og kontinuerlig action.

Fra v Mr Dan Anderson, mekaniker Mike Reggio and The Viking Anders Krohn

Gromt jern dette, Anders lader opp mens det skrues og justeres.

Følg med denne gutten, spennende å se hvor han havner i 2011, jeg tipper vi har ting i vente. Så skal du se racing i USA 2011 er Anders gutten du skal dra å heie på.

Ta bare kontakt hvis du trenger reisetips.

Takk til Anders for en trivelig dag, dette var et av høydepunktene i bile himmelen i USA 2010.

Greta Molanders Æresløp 2010

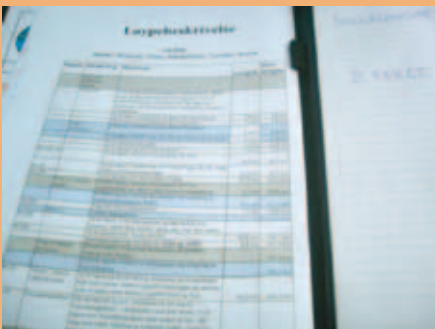
Dagen er lørdag 21. august, og til min ergrelse regner det ute..

Vi, Anne Grethe og jeg, skal nemlig i dag ut å kjøre vårt 6. Greta Molanders Æresløp i dag. Dette løpet er nemlig kun for kvinnelige sjåfører. Gutta er henvist til høyrestolen eller "servicebilen", eller som i vårt tilfelle, hjemme med unga.

I år skal vi kjøre Jan Inge Dagestads -79 mod Audi 80 Coupé GT. Etter en litt tørbete start pga en manglende jordingskabel, kom vi av gårde mot Hamar, litt forsinket. Regnet gir seg gudskjelov innen vi når Østre Torg. Der står det 79 andre veteranbiler og venter.

Vi er faktisk ikke de siste som henter posen med alt vi trenger for turen. Startplakketten blir festet, mens jeg er på "førermøte". Kjøremappa gjennomgås slik at alle har fått alt de trenger, og så bærer det bortover Gågata i Hamar.

Nesten 80 biler skal sendes av gårde mot Sunne. Ved torget i andre enden av gågata står en mann og forteller litt om hver bil og hvem som kjører. Turen nedover gågata tar derfor laaang tid og flere av bilene begynner å koke. En bil måtte gi seg der og da, og fikk derfor årets fiaskopris.

Årets ekstrakonkurranse er å telle alle bensinstasjoner vi passerer på turen fra Hamar til grensepasseringen. Tror jammen vi misset en i Strandgata, gitt. ...Mye pent å se på Hamar, a ma.

Turen fortsetter mot Løten og fotorebusen starter. Vi har fått 8 bilder som er tatt langs en gitt strekning. Rebusen går ut på å finne dem og sette dem i riktig rekkefølge. Derfor bokstavrekken nederst på stempelkortet.

Vi kjører videre og neste post i løpet er Monty Karlans fartsettapp. Den starter i Flisa og er ca 16 km lang. Den skal kjøres på idealtid. Vi brukte 19 minutter og det var akkurat på idealen.

Så er det tid for lunsj. Den skal inntas ved Dæsbekken Villmarksenter. Vi har med oss picnicurv og setter oss ute på gresset. Det er også mulig å forhåndsbestille lunsj når man melder seg på løpet. Når maten er inntatt, venter en ferdighetsprøve. I år skal en fra hver bil kaste 5 hjulmuttere og en ventil oppi ei bøtte på 5 meters avstand. Vanskelig, altså. Klarte 2 muttere og ventilen.

Så gikk turen videre mot Svullrya. Kjente trakter for oss funksjonærer.

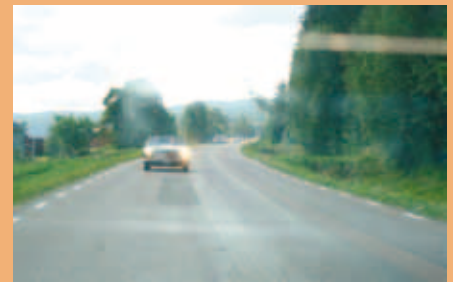
Ved Svullrya svingte vi mot Torsby, og grensa. Mange fine plasser borti her. Er liksom vant til å

se naturen her borti med et hvitt teppe på bakken.

På grensen skal kortet stemples igjen og Martin Schankes fartsettapp starter. Den er noe lengre. Hele 43.2 km skal kjøres på idealtid. Her bommet vi med et minutt.

Ved Torsby er fartsettappen slutt og det er bare

å sette nesa mot Sunne, og Kolsnäs Camping. Noen av deltagerne overnatter ved Selma Lagerlöfs Hotell, og der skal kortet påføres et nytt stempel og skal legges igjen der til gjennomgang og retting.

Vi reiste ned på camping og fant hytta vår.

Søndag morgen. Solen skinner, og det blinker i lakk og krom. Alle deltagerne henter stempelkortet, stiller opp foran hotellet og kjører av sted i cruisingfart kl 11. To biler stopper trafikken på E45 slik at alle bilene kan kjøre samlet mot Charlottenberg.

Vi tok en kort shoppingstopp i Charlottenberg, og fikk stemplet kortet igjen ved turistinformasjonen på grensen, Morokulien.

Så var det premieutdeling ved festningen i Kongsvinger. Her premieres beste tidsriktige antrekk, fartsettappene, bilderebusen, fiaskopris, sammenlagt og hun som har kjørt lengst for å delta.

Det viste seg til slutt at 2 damer sto med lik poengsum sammenlagt. Datatrekning avgjorde at: 1.plassen gikk til Randi Holen Dagestad, fra Hamar i en Pontiac GTO -69mod, og vi fikk 2.plass med Audien, og 3.plass gikk til Elisabeth Hammerstad, i en MGA -59mod.

For fullstendig resultatliste, se www.greta.lmk.no

Hilsen Anne Grethe Wold Johnsen og Rita Taje.

Car & Coffe på Automotorplex i Minneapolis USA

Et hyggelig garasjefelleskap hvor du kan utstyre din egen garasje

Her fant jeg denne Dauphinen blant alle Amerikanerene hos Herr Saunders.

Jeg fikk forklart av en blid Saundres det var forskjellige temaer og samle etter, men at det var viktig å ha en bil fra det året man er født, den første man eiet selv, den første som gift, kan dere skimte Daupinen i bakgrunnen, den er fra første og kanskje eneste ekteskap, det spurte jeg han ikke om.

Herr Saunders fortalte at denne var neste på restaureringslista

Bildene er tatt lørdag 5 juni, hver 1 lørdag i mnd. samles alle garageeierene til Cars & Cafe og åpner portene, + at mange andre kommer og viser fram bilene sine. Det kom ca. 1000 publikummere denne lørdagen mellom 8 og 11 på formiddagen.

Greg Molle, min kusines mann i hans Mancave til v og Vidar Holm til h. Som dere ser bak er det plass til 6 biler i Gregs garasje, han samler BMW, sammen med en Masserati slenger.

Er du i de traktene er dette et must i garasje nr 1 finner du Bruno, hils fra meg. Ferrarien kom ikke med på bilde, jeg fikk grease på fingern fra en 330 1967, mmmmmmm.

Automotorplex er et konsept som er utviklet av en bilentusiast som heter Bruno Silikowski, han kjøpte et område på 100 acers utenfor minneapolis og begynte å bygge. Du kjøper en rågarasje og innreder selv, + har tilgang til klubbhus med alle fasiliteter.

Back to the future, må jeg si mer....

Sjøl kjøpte jeg denne.... neste blir en Renault, Gordini-drømmen gir jeg aldri opp. Hadde en sånn B som 19 åring, her følger noen tips for bilkjøp i USA:

Første besøk hjemme hos ekteparet F. i Minneapolis midten av mai 2010 Kjærlighet ved første blick.

Jeg er så heldig at jeg har god og bilinteressert familie i Bloomington i Minneapolis, og ved et besøk i 2007 startet letingen etter et objekt. Det fine med bilene i USA er jo selvfølgelig at de har rattet på den "rette" siden. Derfor tok faste søk på E-bay og Carsoup i USA mye tid denne våren, og jeg gjorde avtaler med et par eiere om ikke å selge før frua og jeg kom i midten av mai. Min kjære "bedre halvdel" hadde nemlig fått det for seg at livet var for kort til ikke å kjøre kabriolet.

Link til Carsoup: www.carsoup.com og www.motors.ebay.com/

Derfra til handling var veien kort, jeg tittet på to røde, en oransje og en blå fra \$8000 til \$9000 og håpet at prisen utfra dagens dollarkurs ikke var så gal.

Så her ser dere resultatet etter henting, på gårdsplassen "hjemme" i Bloomington

Født i 1973, 36000 miles hvis det er riktig på odometret, litt nødvendig flekking, dørlåsene virker ikke - de har ikke vært brukt på over 25 år siden bilen har stått mest inne i en tørr og fin villagarasje.

Fru Pat F, inngikk "Bill of Sales" på kjøkebenken, selvfølgelig hadde hun norske aner så tonen var ikke vanskelig å finne.

Så bar det til nærmeste DMV for overføring av "Title" etc.

Litt rart - men kjøpet falt på bursdagen til min avdøde mor som ønsket å kjøre min første MGB på begynnelsen av 70 tallet. At Mr. Lucas hadde skylden skal jeg ikke påstå men når den B'en stoppet kom hun i kontakt med mange spennende mennesker i Røa-distriktet. Fleipen den gangen fra engelske motorsykelkretser var jo at Mr. Lucas var mannen som oppfant mørket.

Så var det avskjed med familien F. De var hyggelige og beholdt forsikringen på bilen slik at jeg kunne kjøre en uke i Minneapolis med bilen.

Pat F synes det var leit å gi slipp på B'en de hadde hatt i 25 år. Barna hadde nok lyst til å beholde den, men valget om hvem av barna som skulle få den ble vanskelig så salg ble løsningen. Og siden frua ikke syntes det var så morro å sitte bakpå en grom Harley lenger heller, så har de nok allerede tatt veien til Corvette-butikken for en mer moderne sportsbil.

Om de også kommer til å si opp medlemskapet i MG klubben i Minneapolis er jeg derimot usikker på.

Jeg har som kjent meldt meg inn, så når jeg kommer hjem trenger jeg nok litt hjelp til å dekode disse tallene.

Bilen har nok originalt vært mellomblå, har fått panser med racing inspirerte ventilasjonsribber, veltebøyle og Minilite med Hancock dekk. Jeg synes dette var gromt. Om det blir Challenge bil av den vet jeg ikke enda, men se opp Arild Brath, kanskje du får konkurranse i ex. Monty-bilen.

Fikk noen fine sommerdager på Interstate 494 og andre Minneapolis-veier med bilen før det var tid for å sende den hjem.

Jeg hadde på forhånd forhørt meg med noen erfarne importører av klassikere, og fått pris på hjemtransport fra Minneapolis til Drammen. Valget falt på DAS, med ca. \$2500 exclusive forsikringer.

Takk til familien i USA med Jim Guldseth som var god både med fotoapparat og råd som tidligere eiendoms-megler og takstmann. Også takk til Petter Fausko og Trond-Aage Krosby som med levende bilinteresse også har greie på det formelle rundt eksport/import.

Hilsen Vidar

Foto Jim Guldseth / Vidar Holm